

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. IV. Vtrum Theologia mystica sit idem habitus cum alia Theologia
saltem supernaturali?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Q V A E S T I O . IV.

*Vtrum Theologia mystica sit idem habitus
cum alia Theologia sicutem superna-
turalis?*

Theologia **S**upponimus Theologiam, seu scientiam de aliâ naturali, alia supernaturalem, sicutem extinsecè, quæ communiter in ea nrae quasi partes subdividuntur. Prima est positiva, seu expositiva, sacra Scriptura; Secunda, *Polemica* qua versatur in controversiis contra hæreticos. Tertia, *Scholastica*, quæ ex principiis revelatis conclusiones suas deducit ad indagandam veritatem circa divina. Quarta, *Moralis*, quæ agit de directione aetuum humana. Quinta, *mystica*, quæ sine interpretatione, argumentatione, discurso, vel indagine DEUM ipsum cognoscit. De his sacra doctrinae quinque partibus uberior agit noster Dominicus à sanctissima Trinitate in sua *Bibliotheca Theologica in septem Tomos divisâ*, & Româ edita ann. 1666. & seqq.

Ratio dubitandi est, quia reliqua partes theologiae, quas modo retulimus, sunt unus habitus in specie infinita, ut tenent communiter Thomistæ cum D. Thoma prima parte, questione 1. articulo 3. Confirmatur, quia ratio Angelici Doctoris utrumque videatur convincere, ex eo nempe quod habeant unicum objectum, Deitatem scilicet, quæ est ratio formalis quæ, ad quam reliqua omnia ordinantur; eandemque rationem formalē *sub qua*, nimirum abstractionem ab omni materia; & principia fundata in revelatione divina, quæ omnia inveniuntur in objecto mysticae Theologiae.

Sententia **D**icendum tamen est, mysticam Theologiam, negativa sive loquaciter de acquisitione, sive de infusa essentiā, expositur d'ferre ab alia Theologia, neque cum illa ac probatur. In hoc debent convenire omnes Mystici, qui utriusque Theologia dictrinem, vel ponunt, vel supponunt, ut videtur est in nostra *Catena mystica*, questione 2. P. obatur primò: Quia Theologia mystica sive sit acquisitionis, sive infusa, est quādam contemplatio, ac prouide simplex intuitus veritatis: Theologia autem in aliis partibus est discursiva & argumentativa, ut docet D. Thomas i. parte, quest. 1. articulo 8.

Secundo, Q. ia habitus Theologiae Scholasticae vel solum radicaliter & quo ad modum; vel solum extinsecè est supra naturalis, ratione objecti, atque principio secundum se; intrinsecè tamen, & entitative est naturalis: cum quia ultimo specificatur à mediis, seu principiis, ut subsunt discorsi humano natura: alium quia est habitus acquisitionis, & non infusa; & ita docent communiter Thomistæ, sed habitus à quo procedit Theologia mystica acquisitionis, est habitus infusus fidei, impetratus ab habitu Religiosis: habitus autem à quo procedit Theologia mystica infusa, est habitus infusi doni sapientiae, vel intellectus fidem ipsam: illustrans: & in superiori gradu non est aliquis habitus, sed actualis lemen infusum, ut suo loco dicitur; ergo non possunt convenire eidem habitui.

Satisfactio **S**i dicas, Theologia mystica etiam adquisita est actus supernaturalis, ergo licet habitus sit adquisitus, non ideo erit naturalis. Respondeo, quid-

quid sit, an actus fidei, qualis est actus ille generalis, & simplex Theologiae mystica adquisita, sit super naturalis quod substantiam, vel quod modum, licet semper indiget auxiliis communibus gratia: non est eadem ratio de habitibus; habitus enim supernaturales semper infunduntur sicut ad infusionem gratia, & non producuntur per nostros actus, euā supernaturales, ut habitus Theologicus adquiritur per suos.

Unde ad rationem dubitandi responderetur esse diversam rationem de aliis partibus, aut quasi partibus Theologiae; omnes enim per suos actus adquiruntur; omnes habent idem objectum tam quoad rationem formalem quæ, quam quoad rationem sub qua; unde nec sunt diversæ species, nec proinde queunt esse plures in eodem subje-cto.

Per quod etiam patet responsū ad confirmationem: nam licet ratio formalis quæ, objectum horum habituum sit eadem, ratio tamen formalis *sub qua* est diversa; siquidem respectu fidei est revelatio formalis; respectu vero Theologiae est revelatio tantum virtualis; quatenus ex principio fidei formaliter revelatis deducit, & considerat conclusiones, quæ virtualiter continentur in eisdem principiis, ac proinde quæ sunt virtualiter revelatae. Unde *DEVS ut Deus*, & ut substantia lumini divinae revelationis formalis, est objectum specificativum fidei; ut vero substantia lumini revelationis virtualis, est objectum specificativum Theologiae. Nec est, cur in hoc amplius immoremur; nemo enim ibit inficias habitus fidei, & donorum Spiritus sancti diversam esse ab habitu Theologico.

Q V A E S T I O . V.

*Vtrum aliqua meditatio proprie posset dici
Theologia mystica?*

Ratio prima dubitandi potest esse, quia aliqui dixerunt sub nomine Theologia mystica cadere omnes actus virtutis spiritualis, quibus ad DEUM cognoscendum incumbimus, ut videtur est in *Catena mystica Carmel.* quest. 2. respn. 2. Secundò: Quia proprium est Theologiae mystica cognoscere DEUM per negationem omnium objectorum: sed aliqua meditatio ita tendit in DEUM, removendo, scilicet, & negando de eo quidquid positivum potest in DEO imaginatio, vel intellectus representare: ergo saltem ista meditatio negativa dicenda erit Theologia mystica. Major patet ex dicendis juxta doctrinam D. Dionysii minor etiam patet; hic enim modus meditandi DEUM sapius inculcatur à viris spiritualibus, ut poteris perfectus, quammodum meditandi per affirmationem, vel quia sic possimus meditatione circa DEI attributa negativa infinitatis, impenititatis, &c.

Conclusio **tamen** negativa videtur ample-
Sententia **A**etenda ab omnibus tam Scholasticis quam My-
negatis. Prob. Quia, ut in confessio est apud omnes, eliguntur, qui istam Theologiam intellectui adscribunt, illa est quādam contemplatio, immo & contemplationum sublimissima; sed contemplatio est actus intelligentiae sine discurso, cum sit simplex veritatis intuitio; meditatio autem consistit in indagine & discurso rationis: ergo, &c.

Ad primam rationem dubitandi responderetur, illam significationem Theologiae mystica esse la-
tissimam.